

Kultur o Nöje

Gediget gäng tolkade Boye

KULTUR O NÖJE 7 timmar sedan, uppdaterad 7 timmar sedan

Skådespelerskan Anita Wall, jazzartisten Lina Nyberg och gitarrduon The Gothenburg Combo hyllade poesin på Hässleholm Kulturhus.

TEXT **KJELL A JOHANSSON**

KONSERT

Quattro

Vad: Säsongspremiär för den klassiska konsertserien på Hässleholm kulturhus.

Vilka: "Jag hoppas du ligger vaken som jag". Anita Wall, Lina Nyberg, The Gothenburg Combo tolkar Karin Boye i text och musik.

När: Söndag 12 februari.

Hässleholm Kulturhus inledde på söndagseftermiddagen sin återkommande klassiska konsertserie Quattro med en tvåtimmars oavbrutet fascinerande hyllning till en av våra största 1900-talspoeter, Karin Boye.

Med ett riktigt gediget gäng, skådespelerskan **Anita Wall**, sångerskan och tonsättaren **Lina Nyberg** och gitarrduon **The Gothenburg Combo**, bestående av **Thomas Hansy** och **David Hansson**.

The Gothenburg Combo gjorde för i dagarna sex år sedan en bejublad konsert i Kristianstads Konserthus. På programmet stod då "Sketches of the World. The Seven Continents", musik som de skrivit inspirerade av sina turnéer runt om i världen (finns på cd).

Anita Wall bär på en livslång kärlek till Karin Boyes diktning. Det märks när hon läser. Det kommer inifrån, väller upp. I dikter som man minns varseblir man nya nyanser när man hör henne.

Karin Boyes liv blev kort. Det såg hon till. Hon föddes år 1900 och en april dag 1941, under Andra världskriget, "försvann" hon, som Anita Wall uttryckte det. Hjalmar Gullberg skrev då en storslagen dikt, "Död amason",

som vi också fick höra. Med allusioner till antik grekisk mytologi som båda poeterna var väl förtrogna med.

Kärnan i föreställningen är Anita Walls recitation. Kring den rör sig Lina Nyberg och The Gothenburg Combo påfallande fritt musikaliskt, för sig eller tillsammans, med egna kompositioner och andras. Ändå får man en naturlig helhetsupplevelse.

Det är väl särskilt två dikter som bitit sig fast i det kollektiva minnet, "I rörelse", den som börjar "Den mätta dagen, den är aldrig störst", och "Ja visst gör det ont när knoppar brister". När FIB:s Lyrikklubb för ett halvsekel sedan gav ut en volym "100 svenska dikter" från 1400-talet fram till nutid fanns de båda med.

Därutöver fick vi lyssna till kända och mindre kända dikter, "Så drivs vi, vilsna själar", "Allting rymmer du, mer än en dödlig tål", "Den vägen är smal, som två har att gå", men också den humoristiska "Från en stygg flicka".

Bland de musikaliska inslagen ur egen fatatur noterar jag Lina Nybergs sång till urtidsväsendet gråsuggan, "The Wood-louse", medan gitarristerna rumsterade friskt om med några av Bachs Goldbergvariationer.

"Visst gör det ont ..." framfördes dubbelt, med recitativ och musikaliskt efter ett arrangemang som Berndt Egerbladh gjort på sin tid.

Efter alla intryck kunde det passa med något helt annat som extranummer. Lina Nyberg bjöd på sin version av Evert Taubes "Fragancia" och gitarristerna började plötsligt sjunga. Varpå Anita Wall resolut klämde i med ett stycke ur Shakespeares "Mycket väsen för ingenting".

Stående ovation.